

VITAR DRINKOVIĆ

POVRATNA INFORMACIJA 1.2

tehnički suradnik: Igor Brkić

31/01 - 18/02/2019

Galerija Šira

POVRATNA INFORMACIJA 1.2

Izložba *Povratna informacija 1.2* prirodan je slijed umjetničkog istraživanja komunikacije i percepcije umjetnika Vitra Drinkovića koji svoj rad izvodi na razmeđi znanosti i umjetnosti, ali i direktan nastavak na izložbu *Povratna informacija* održanu u Splitu i Jelsi 2018. godine. Verzija 1.2 kulminacija je autorove dosadašnje preokupacije načinima i oblicima komunikacije, ali i stvaranjem okolnosti i preduvjeta koji je redefiniiraju. Drinkovićevo istraživanje ne započinje 2018. godine, već u studentskim danima kad prvi put preuzima ulogu inicijatora postavljajući uvjete koji uzrokuju određenu reakciju: u svom radu *Conditions, Circumstances*, Drinković, s ciljem odmicanja od svog dotadašnjeg medija (skulpture) i pronalaženja novih načina sagledavanja i bavljenja tematikom, omogućava pojavu plijesni na, između ostalog, koncentratu rajčice i zapakiranom vlažnom kruhu. Ovaj eksperiment navodi ga na promišljanje vlastitog „pakiranja“ te okretanje pokretaču i aktivatoru uvjeta u njegovom životu. Svoje eksperimente s godinama dovodi do složenih tehnoloških rješenja koja postavlja pred promatrača u obliku instalacija: *Biljno sljepilo, Konduktivnost percepcije i Emoji skener*.

Oznaka 1.2 u nazivu nužno označava samo jednu od postaja, odnosno jedan oblik prototipa unutar istraživačkog procesa koji autor smatra trenutačno zaokruženim. Drinkovićev eksperimentalni proces počinje s otkrivanjem jednostavnih stetoskop *DIY* estetike, a završava *softwareskim* programiranjem naprave za izdavanje izravne povratne informacije koja na promatrača djeluje emotivno i poticajno, inicirajući u osobi misli o nevidljivim biološkim zbivanjima, primarno u našem tijelu, a zatim i komunikaciji koju svakodnevno vodimo sa svime oko nas.

Posjetitelj ulaskom u galeriju stupa u umjetnikov privremeni laboratorij, ispunjen njegovim komunikacijskim izumima koji, svaki na svoj način, stvaraju sebi svojstvenu povratnu informaciju. Svaku instalaciju čini zaseban skup postavljenih uvjeta pred koje nas autor stavlja. Jedan od uvjeta čini i prisustvo čovjeka čija reakcija postaje svojstvenim dijelom rada. Kao polazišnu metodu u otkrivanju tjelesnih procesa, umjetnik koristi jednostavni poligraf koji podatke o tjelesnim promjenama izražava bojama. Upravo takva je instalacija *Konduktivnost percepcije* koja nas podsjeća na vlastito postojanje: naprava radi sukladno disanju svog neverbalnog sugovornika. Na taj način postajemo apsolutno svjesni svakog udisaja i izdisaja koji stvaraju čitav spektar boja pred

našim očima, a time i fizičke prisutnosti prsnog koša, pluća, srca i svakog organa koji omogućava naše postojanje ovdje i sada. Na sličan nas način *Biljno sljepilo* čini svjesnima s kim dijelimo okoliš. Razmišljajući o osjetljivosti biljaka na podražaje, umjetnik je odlučuje ispitati poligrafom na tragu metoda CIA-inog specijalista za ispitivanje iz 1960-ih godina, Clevea Backstera. Prikazujući te promjene izmjenom obojenog svjetla na reflektorima koji okružuju *ficus elasticu* on nastoji u promatraču ukinuti takozvano „biljno sljepilo“ (Wandersee, Schussler) i ukazati na okolinu i sve njezine elemente kao aktivne, a ne pasivne i dekorativne. Sve što se odvija u izložbenom prostoru budno promatra senzorno oko *Emoji skenera*, u kojem se nazire nastavak istraživanja. On prikuplja statističke podatke koji mogu biti manipulirani voljom posjetitelja što ih možda čini faličnima, a možda savršenima za nastavak autorovog propitivanja okoline, uvjeta, komunikacije i, konačno, stvaranja dijaloga.

Sve njegove naprave unutar instalacija stvaraju nusproizvode od kojih se najprije javlja komunikacija među ljudima u prostoru. One pomažu da probudimo svijest o biološkim reakcijama općenito – od izraza lica, preko disanja sve do bioloških reakcija koje nisu naše već se odvijaju oko nas. Pretvarajući nevidljive procese u snažne vizualne impulse, trgaju nas iz automatizma svakodnevice i suočavaju s prolaznom stvarnošću.

Klara Petrović

FEEDBACK 1.2

Vitar Drinković rođen je 1983. godine u Zagrebu, gdje je diplomirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu 2008. godine, te na Odsjeku za animirani film i nove medije 2014. godine. Sudjelovao na studentskim razmjenama i rezidencijama u Sjedinjenim Američkim državama, Velikoj Britaniji, Češkoj i Francuskoj. Djeluje na sjecištu tehnologije, znanosti i umjetnosti. Proteklih nekoliko godina istražuje načine stvaranja uvjeta za promjenu percepcije svakodnevnosti. Koristeći se raznim interaktivnim skulpturama, napravama, izumima i instalacijama kao posrednicima u komunikaciji, stvara novi kontekst za osjetilnu i misaonu spoznaju svakodnevice. Izlagao je samostalno (18) i na skupnim izložbama (48) u Hrvatskoj, Njemačkoj, Nizozemskoj, Bugarskoj, Austriji, Češkoj, Velikoj Britaniji, Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi i Francuskoj. Dobitnik je nekoliko nagrada, priznanja i stipendija.

The exhibition *Feedback 1.2* is a natural sequence of an artistic research of Vitar Drinković's communication and perception. His artwork borders between science and art, however it is also a direct continuation of the *Feedback* exhibition held in 2018. in Split and Jelsa. The *1.2* version is a culmination of author's foregoing preoccupation of means and forms of communication, the circumstances and prerequisites that redefine it. Drinković's research does not begin in 2018., but during his college days. He took upon the role of an initiator for the first time and set up conditions that would cause a certain reaction: in his artwork *Conditions, Circumstances*, he moved away from sculpture, his former media of art, with the intention to find new ways of observation and theme engagement. This allowed the occurrence of mould on tomato paste and packed humid bread, among other things. The experiment prompted the artist to rethink his own "packing" and turned his attention towards the *initiator* and *activator* of conditions in his own life. During the following years his experiments became complex technological solutions. He would place them in front of a viewer as installations: *Plant Blindness [Biljno sljepilo]*, *Conductivity of Perception [Konduktivnost percepcije]* and the *Emoji Scanner [Emoji skener]*.

The *1.2* designation necessarily marks only one terminal, that is, one form of prototype within the research process that the author currently considers completed. Drinković's experimental process begins with the discovery of a simple stethoscope DIY aesthetic. It ends with software programming for a device that sends a direct feedback which affects the observer, both emotionally and stimulative. It initializes thoughts apropos the invisible biological processes in a person. This happens primarily in our bodies and is then followed by our daily communication with our environment.

Whilst entering the gallery, the visitor accesses the artist's temporary laboratory filled with his communication inventions. Every invention, in its own unique way, creates a self-inherent feedback. Every installation contains a separate collection of

arranged conditions imposed to us by the author. The presence of a human is one condition, as his/her reaction becomes an inherent part of the artwork. As a starting method in detecting bodily processes, the artist uses a simple polygraph that records physical changes via colours. The installation *Conductivity of Perception* is just like that as it reminds us of our own existence: the device operates in accordance with its non-verbal interlocutor's breath. Thus we become completely aware of every inhale and exhale as they create a whole spectrum of colours in front of our eyes, and with it the physical presence of chest, lungs, heart and every organ that enables our existence here and now. Similarly, *Plant Blindness* makes us aware of whom we share our surroundings with. Reflecting upon the sensitivity of plants towards stimulation, the artist decides to test it. He used a technique similar to the 1960's method of CIA's interrogation specialist Cleve Backster. By displaying the changes with transitioning coloured light on reflectors that surround the *ficus elastica*, he attempts to eliminate the so called "plant blindness" (Wandersee, Schussler) in the eye of the beholder. He draws attention to the environment and all its elements, not as passive and decorative, but as active. Every occurrence in the showroom is actively monitored by the eye sensor of the *Emoji* scanner, signalling the continuation of the research. It accumulates statistical data that can be influenced by the visitor's volition. This makes them defective perhaps; or possibly ideal for the continuation of author's examination of the environment, conditions, communication, and finally, creating a dialogue.

All of his devices within the installations create by-products: the communication between people in a room is the first one. They help us awaken our consciousness about biological reactions in general – from facial expressions, towards breathing, all the way to biological reactions that are not ours but are taking place around us. By converting unseen processes into strong visual impulses, they rip us from our daily automatism and confront us with ephemeral reality.

Klara Petrović

Vitar Drinković was born in Zagreb, in 1983. He graduated from the Sculpture Department in 2008, and from the Department of Animated Film and New Media in 2014, at the Academy of Fine Arts, University of Zagreb. He participated in student exchange programmes and residencies in the United States of America, Great Britain, Czech Republic and France. He practices on an intersection between technology, science and art. For the past several years he has been exploring the possibilities of changing the perception of everyday reality. By using various interactive sculptures, devices, innovations and installations, as mediators in communication, he creates a new context for sensory and thoughtful comprehension of reality. He held 18 solo exhibitions and 48 collective exhibitions in Croatia, Germany, Netherlands, Bulgaria, Austria, Czech Republic, Great Britain, the United States of America, Canada and France. He received several awards, recognitions and scholarships.

Izložba je financirana sredstvima Ministarstva kulture RH i Gradskog ureda za kulturu Grada Zagreba.

NAKLADNIK Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti, Ilica 85, Zagreb / ZA NAKLADNIKA izv. prof. art. Tomislav Buntak, dekan ALU / VODITELJICA GALERIJE Korana Littvay, mag. / PREDGOVOR Klara Petrović / GRAFIČKO OBLIKOVANJE doc.art. Maja Rožman, Josip Drdić / www.alu.unizg.hr / www.shira.alu.hr / www.facebook.com/GalerijaShira

galerija

ŠIRA

Preradovićeva 13
HR -10000 Zagreb
pon - pet: 11-13 h, 18 - 20 h
sub: 11-13 h

University of Zagreb
Academy of Fine Arts

